

BESTSELLERE

Ugens samlede salg i Arnold Busck Boghandler-kæden:

Skønlitteratur

1. Søren Ulrik Thomsen: En hårnål klemt inde bag panelet
2. Lisbeth Zornig & Mikael Lindholm: Bundfald
3. Helle Vincentz: Stjålne liv
4. Elena Ferrante: Det forsvundne barn
5. Atticus Lish: Forberedelse til næste liv
6. Audrey Carlan: Calendar Girl 1 januar-februar-marts
7. Hanne Richardt Beck: Uforudsete hændelser
8. Morten Pape: Planen
9. Lars Kepler: Playground
10. Camilla Läckberg: Løvetæmmeren

Fagbøger

1. Kristian Leth & Eske Willerslev: Historien om det hele
2. Jytte Hilden & Inge Dalsgaard: På sporet af årgang 1946
3. Sofus Rischel: Få mere ud af Windows 10
4. Eugene Rogan: Osmanerrigets fald
5. Svend Brinkmann: Stå fast
6. Frederik Strand: Uopklaret
7. Karoline Hallengren: Du skal bare trykke der
8. Michael Pihl & Jesper Rosenløv: Korstogene
9. Jørn Lund: Hvor går gransen?
10. Anton Grau Larsen, Christoph Ellersgaard og Markus Bernsen: Magteliten - Hvordan 423 danskere styrer landet

Biografier

1. Abdel Aziz Mahmoud: Hvor taler du flot dansk!
2. Puk Damsgård: Ser du månen, Daniel
3. Mikkel Beha Erichsen & Emil Midé Erichsen: Hej Far kære Emil
4. Henry Marsh: Gør ikke skade
5. Steven Gerrard: Min historie
6. Puk Damsgård: Hvor solen græder
7. Min barndom i 50'erne
8. Jens Andersen: Denne dag, et liv
9. Ritt Bjerregaard: Ritt
10. Sapran Hassna med Birgitte Wulff: Forbandede barndom

Livsstil

1. Ole Henriksen & Jacob H. Jensen: Perfekt hud
2. Giulia Enders: Tarme med charme
3. Jamie Oliver: Superfood. Sund mad hver dag
4. Gitte Jørgensen: Når sjælen kalder
5. Claus Meyer: Meyers simremad
6. Carl-Johan Forssén Ehrlin: Kaninen der så gerne ville sove
7. Kirsten Skaarup: Powerfood Revolutionen
8. Julie Wettergren: Blomstrende ideer
9. Syriens gryder - en kulinarisk dannelserejse
10. Sophie Mas, Audrey Diwan, Caroline de Maigret & Anne Berest: How to be Parisian

Børn & Unge

1. Lisa Grue & Maise Njor: Bedste venner - Venindebog for piger
2. John Green: Paper Towns
3. Sebastian Klein: Verdens 100 farligste dyr
4. Rick Riordan: Magnus Chase og de nordiske guder
5. Rosie Banks: Det fortryllede slot

Krimi og Spænding

1. Lisbeth Zornig & Mikael Lindholm: Bundfald
2. Helle Vincentz: Stjålne liv
3. Lars Kepler: Playground
4. Camilla Läckberg: Løvetæmmeren
5. Karin Slaughter: De smukkeste
6. Viveca Sten: I magtens skygge
7. Jussi Adler-Olsen: Den grænseløse
8. Robert Goddard: Til den yderste grænse
9. David Lagercrantz: Det der ikke slår os ihjel
10. Paula Hawkins: Kvinden i toget

Paperbacks

1. Fredrik Backman: En mand der hedder Ove
2. Jojo Moyes: Mig før dig
3. John Williams: Stoner
4. Jonas Jonasson: Den hundredårige der kravlede ud ad vinduet og forsvandt
5. Samuel Bjørk: Der hænger en engel alene i skoven
6. Kaspar Colling Nielsen: Den Danske Borgerkrig 2018-24
7. Jakob Melander: Øjesten
8. Victoria Hislop: Øen
9. Jonas Jonasson: Analfabeten der kunne regne
10. Robert Galbraith: Silkeorm

Captain Fantastic er hudløst ærlig og lidt lang i spyttet

Biografien om Liverpool FC-legenden Steven Gerrard er letlæst, på mange måder interessant, men den behøvede ikke at være så lang.

Af Andreas Mayerhofer

ANMELDELSE: Fodboldspilleres selvbiografier har én opgave. At bringe læseren ind bag døren til omklædningsrummet og ud på grønsværen, hvor os almindeligt døde ellers kun kan se overfladen via TV.

Den opgave løfter »Steven Gerrard - Min Historie« ganske fint.

Som iagttagere af »Captain Fantastic« faldt i den afgørende mesterskabskamp mod Chelsea i foråret 2014, der var en af hovedårsagerne til, at Gerrard aldrig fik en Premier League-titel i bæltet, har mange nok haft ondt af manden, som dedikerede næsten 30 år til klubben i Beatles-byen. Han beskriver følelserne og skammen med indlevelse, som næsten ikke er til at holde ud at læse her to år efter. Det var enhver

Steven Gerrard var i mange år kaptajn for Liverpool og opnåede en legendarisk status selv om »Captain Fantastic« aldrig vandt et mesterskab. (Foto: Scanpix)

elitesportsmands mareridt, der her er beskrevet indlevende ned til sidste detalje.

Mange gentagelser

Der er mange interessante betragtninger om forholdet til de trænere, han har haft, og de superstjerner, som han gennem tiden har spillet ved siden af - og selv været en af de absolut største og mest funklende.

Det er spændende og interessant læsning for alle med hang til topfodbold i almindelighed og Liverpool i særdeleshed.

Det er anden gang, at Steven Gerrard skriver en selvbiografi (den første kom i 2006), og derfor har »Min Historie« et meget klart og

godt afviklet fokus på den anden halvdel af hans karriere i den røde trøje.

»Min Historie« strækker sig over 469 sider, og det er i overkant. Bogen er skrevet med et fornuftigt flow, og den er generelt fint oversat, men der er for mange gentagelser. Den samme historie bliver ofte fortalt flere gange med forskellige ord på ganske få afsnit, og det bremser læslysten.

Samtidig er fodboldbiografier hovedsageligt egnede til fodboldnørder, og her er det derfor nødvendigt, at fakta altid er på plads.

Det irriterer voldsomt, når der på side 105 står, »jeg havde fulgt dem som sekstenårig under VM i 1996«.

De fleste fodboldinteresserede, som var 16 år i 1996 vil huske en sommer, hvor der blev afholdt EM i England den sommer.

Bortset fra de fejl, så er »Min Historie« ganske god og anbefalelsesværdig som fodboldbog.

Donald McRae
Steven Gerrard - Min Historie
Oversat fra engelsk: 'My Story' af John Jensen.
Peoples' Press. 467 sider.

En militær brik i historien om Den Kolde Krig

Peter Bogason har skrevet en meget oplysende bog om den danske flådes historie efter anden verdenskrig.

Af Steen Søndergaard Jensen

ANMELDELSE: Gennem de seneste 25 år har mængden af publikationer om Den Kolde Krig været meget stor. De seneste år har interessen primært fokuseret mod afslutningen på Den Kolde Krig. Bemærkelsesværdigt er det derfor at blive konfronteret med en publikation om så specifikt et emne som Søværnet under Den Kolde Krig dækkende perioden fra Anden Verdenskrigs afslutning i 1945 og til Murens fald i 1989.

Det kan naturligvis diskuteres om Den Kolde Krig sluttede i 1989, eller om det var ved den tyske genforening i 1990 eller ved Sovjetunionens opløsning ved udgangen af 1991 eller på et andet tidspunkt. Forfatteren til bogen om Søværnet under Den Kolde Krig, Peter Bogason, har valgt 1989, hvilket er lige så relevant som øvrige muligheder. Bogens tema taget i betragtning er det yderst interes-

sant, at Bogason, der er professor emeritus i forvaltning ved Roskilde Universitet og således hverken er samtidshistoriker eller militærperson, har kastet sig ud i dette omfattende emne.

Utallige oplysninger

Det har ført til en meget interessant bog fyldt med utallige faktuelle oplysninger og beskrivelser af og om Søværnet gennem de 44 år. Professorens erfaringer med anvendelsen af det danske sprog gør samtidigt bogen yderst læseværdig.

Bogen er struktureret i kapitler dækkende seks perioder inden for de omhandlede 44 år. Hvert kapitel er opbygget efter samme skabelon: den internationale og nationale politiske udvikling, NATO og Warszawapagten, dansk forsvar med Søværnet som det specifikke omdrejningspunkt.

Sidstnævnte indeholder detaljerede beskrivelser af den sømilitære teknologiske udvikling, flådens skibsinventar, minevåbnets udvikling og krigstidsanvendelse, flådens infrastruktur med vægten på forter, krigsmisilbatterier og samarbejdet om sikringen af havne

med de militære regioner og Hjemmeværnet, alt set med baggrund i Warszawapagten trussel i Østersøen.

På den baggrund behandles Søværnets operative planer og samarbejdet med den tyske marine inden for rammerne af Enhedskommandoen. Det sker alt sammen i en stringent og også for lægmand på forståelig måde. I den indledende beskrivelse af de første år inden for det atlantiske samarbejde nævnes, at Vesttyskland og Italien i 1955 blev medlem af NATO. Det er rigtigt for så vidt angår Tyskland men ikke Italien, som var en af de 12 nationer, som 4. april 1949 i Washington underskrev den Nordatlantiske Traktat.

Mangler drøftelser

Bogason beskriver loyalt - men dog sporadisk - NATOs nukleare politik og planer, og de konsekvenser de havde for alliansens overordnede operative plankompleks og specifik for flådens planer og enhedernes indsættelse. Da det netop er alliansens maritime samarbejde, kan det virke lidt overraskende, at Bogason ikke omtaler drøftelserne i begyndelsen

af 1960'erne om oprettelse af en multilaterale flådeenhed udstyret med nukleare våben.

Naturligvis ville det være et samarbejde, som Danmark måtte stå uden for, og det påvirkede derfor ikke umiddelbart Dansk forsvarspolitik, at flådeenheden ikke blev en realitet. Det førte til gengæld til oprettelsen af Den Nukleare Planlægningsgruppe, hvor Danmark aktivt tog del. Det er ikke nævnt i bogen. Disse enkelte bemærkninger til trods har Bogason skrevet en meget oplysende bog, som under alle omstændigheder bør være oplæst for enhver, der interesserer sig for den danske flådes historie efter Anden Verdenskrig.

Peter Bogason: Søværnet under den kolde krig - politik, strategi og taktik, Snorres Forlag, 316 sider, rigt illustreret.